

Újév napja – 2013. január 1.

A turista lelkendezve simogatta végig tekintetével az előtte magasodó hegyeket. Micsoda gyönyörűség! A színek ezernyi árnyalata: sötét és világoszöld erdők foltjai, szürkés és barnás sziklák, kékes ködbe vesző csúcsok! Az egész egy csodálatosan szép, harmonikus képpé állt össze a szemei előtt. Minél gyorsabban bele akarta vetni magát ebbe a szépséges tájba, hogy közelebről élvezhesse mindazt, amit most csak távolról lát. El is indult az egyre meredekebb és keskenyebb ösvényeken fölfelé. Azonban amit tapasztalt, az csalódással töltötte el. A gyönyörű színek elhalványodtak, közelebről inkább sötétnek, homályosnak, egyszínűnek látta a vidéket. Néha szinte nyakig dagasztotta a fekete, csúszós sarat. A szép zöld táj közelebről valójában tövises bokrok sokasága volt, amelyeken át kellett lábalnia. A sziklák kemények, könyörtelenül meredekek voltak. A ziháló turista egyre nyomorultabbul érezte magát. Ezért indult útnak!? Ezért a fárasztó, sokszor inkább rút, semmint szép hegység meghódításáért? Bizony számtalanszor visszafordult volna ... Eleinte azonban szégyellte, hogy nem tart ki abban, amit elhatározott. Később már jórészt csak az tartotta vissza, hogy kevesebb volt előre, mint hátra: vagyis ha viszonylag kényelmesen pihenni akart, inkább érdemes volt felérnie a célig, semmint visszamászni a mögötte maradt hosszú úton. Így hát inkább kitartott, összeszorított szájjal, egyre komorabban. Amikor azonban felért a csúcsra és hátra fordulva végigsiklott a tekintete az előtte kibontakozó tájon, a szája is tátva maradt a csodálkozástól. Ismét gyönyörűnek látott mindent, még sokkal szebbnek, mint lenről. Újra kirajzolódtak a csodálatos színek és formák, ismét egy harmonikus képpé állt össze mindaz, ami útközben színtelennek, nehéznek és formátlannak látszott. A turista most már egyáltalán nem bánta, hogy végigjárta az idevezető utat, nem sajnálta egyetlen másodpercét sem a mögötte maradt kemény küzdelemnek.

Bizony, az élet is ilyen küzdelmes, de értelmes útnak tűnik az emberek számára. A gyermek vagy a kamaszodó fiatal általában tele van álmokkal, képzelete csodálatosra rajzolja a jövőt: mi minden szeretnék lenni, mi mindent szeretnék elérni, megvalósítani! Szépnek és harmonikusnak tűnik a még előtte álló, kibontakozó élete. Azonban az álmok, tervek megvalósítása sokszor kemény akadályokba ütközik, küzdelmes harcok árán lehetséges csak. Ráadásul nem is biztos, hogy az lesz az igazi út, ami lenről még annak látszott. Lehet, hogy nem is sikerül minden csúcsra feljutni, ami lenről meghódíthatónak látszott. Ami ígéretesnek, vonzónak tűnt a képzelgés idején, az elviselhetetlennek, terhesnek tűnhet a megvalósítás, megélés idején. Nem szabad azonban feladni, örültség lenne lemondani az életünk szépségéről, értelmességéről szőtt álmokról! Hiszen hány és hány olyan tapasztalatunk van, hogy idős emberek örömmel és megelégedettséggel tekintenek vissza életük küzdelmes éveire, a munkájuk gyümölcseire, a családjuk szépen bontakozó mindennapjaira. Visszafelé nézve ismét megszépül sok minden.

Igen ám, de addig hogy lehet kibírni? Amikor a küzdelmek, a nehézségek kellős közepén vagyunk, és minden, de minden annyira értelmetlennek látszik? Úgy, hogy hiszünk abban, amit nekünk a szentlecke tanít Újév napján: tudniillik, hogy az idő már beteljesült. Az időt megszentelte, minden percét értelmessé tette az idők teljességében közénk születő Krisztus. Az emberiség történelme, benne az én személyes történetem is már felért a csúcspontjára, már elérte legnagyobb és visszavonhatatlan eredményét, igazi célját. Jézus a megváltás szent művét beteljesítve valamennyiünk számára kiérdemelte az örök boldogságot. Ha pedig itt a földi élet útján meg is kell élnünk számos nehéz harcot, sikertelenséget, elgyengülést és sötétséget, akkor is tudhatjuk, hogy nem vagyunk egyedül küzdelmeinkben. Isten útítársul szegődik mellénk emberré lett szent Fiában, akinek neve JÉZUS, vagyis az, hogy „Isten megszabadít”. Ezt a nevet adta neki az angyal, maga az Atya, s ezt a nevet adják neki Mária

Kiskunhalasi Főplébánia

Szent Imre utca 14.

www.halasplebania.hu

Római Katolikus Főplébánia

és József is a körülmetélésekor, ahogyan hallottuk a szentleckében. Bízunk hát életünk egész ideje folyamán ebben az isteni útitársban, Aki meg tud szabadítani minket minden nyomorúságunkból és aki már beteljesítette, csúcsára vezette a mi személyes sorsunkat is!